

Forslag

til

Lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme.

Fremsat den 3. december 1954 af *finansministeren*.

Afsnit I.

Tillægsafgift til staten af faste ejendomme.

§ 1.

Stk. 1. Af enhver ejendom, der er selvstændig vurderet til ejendomsskyld som bebygget, og som ikke omfattes af bestemmelserne i §§ 3 og 4, skal der, når bygningerne er opført før 1. januar 1949 og ikke er nedrevet inden lovens ikrafttræden, fra og med april termin 1955 at regne svares en årlig tillægsafgift til staten.

Stk. 2. Tillægsafgiften svares af forskellen mellem ejendommens vurderingssum til ejendomsskyld og grundværdi („forskelsværdien“) ved ejendommens seneste vurdering inden lovens ikrafttræden. Forinden afgiften beregnes, fradrages i forskelsværdien et beløb på 20 000 kr. Er ejendommen beliggende i: København, Frederiksberg, Gentofte, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, St. Magleby, Søllerød og Taarnby kommuner skal fradraget dog udgøre 30 000 kr.

Stk. 3. For ejendomme, hvor der i tiden mellem 1. januar 1949 og ejendommens sidste vurdering inden denne lovs ikrafttræden er foretaget opførelse af nye bygninger, tilbygninger til eller ombygninger af ældre bygninger, eller er påbegyndt opførelse af nybygninger m. v. fradrages, forinden afgiften beregnes, det beløb, hvormed disse nybygninger m. v. indgår i forskelsværdien ved ejendommens seneste vurdering inden lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Er der på ejendommen foretaget opførelse af nye bygninger, tilbygninger

til eller ombygninger af ældre bygninger i tiden mellem 1. januar 1946 og 31. december 1948 fradrages, forinden afgiften beregnes 40 pct. af det beløb, hvormed disse nybygninger m. v. indgår i forskelsværdien ved ejendommens seneste vurdering til ejendomsskyld inden lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Af det afgiftspligtige beløb beregnes afgiften årligt med 10 pro mille. For året 1955 opkræves afgiften dog kun med 5 pro mille.

Stk. 6. Fradragsbeløbene i medfør af stk. 3 og 4 ansættes af vurderingsrådet.

Stk. 7. En bygning anses som „opført“, når den er færdigbygget. I tvivlstilfælde skal det være afgørende, når indflytningsattest er udstedt, eller såfremt sådan attest ikke er udstedt, når bygningen er taget i brug.

§ 2.

Fra april termin 1966 og derefter hvert femte år nedskrives tillægsafgiften med 10 pct. af det beregnede beløb. Det beløb, hvormed nedskrivning finder sted, benævnes nedskrivningsbeløbet vedrørende tillægsafgift.

§ 3.

Ejendomme, som ved lovens ikrafttræden højst indeholder 2 lejligheder, er fritaget for afgiftspligt, såfremt lejlighederne udelukkende bruges til beboelse. Benyttes lejlighederne delvis til andet formål, eller er der i ejendommen iøvrigt lokaler, der benyttes til andet formål end beboelse, er ejendommen fritaget for afgift, såfremt det beløb, hvormed sådanne lokaler indgår

i vurderingssummen til ejendomsskyld ikke overstiger $\frac{1}{4}$ af denne, dog højst 10 000 kr. Beløbet ansættes af vurderingsrådet.

§ 4.

Stk. 1. Fritaget for afgiftspligt er ejendomme, der ved lovens ikrafttræden i deres helhed anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri med tilhørende tjenesteboliger.

Stk. 2. For ejendomme, der ved lovens ikrafttræden delvis anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, er den således anvendte del af ejendommen fritaget for tillægsafgift, og den resterende del af ejendommen vil ved beregningen af tillægsafgiften være at betragte som en selvstændig ejendom. Vurderingsrådet ansætter de beløb, hvormed denne del af ejendommen indgår i den samlede ejendoms vurderingssum til ejendomsskyld og grundværdi ved lovens ikrafttræden.

§ 5.

Såfremt der i en bygning findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6, i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som ændret ved lov nr. 00 af 00. fritages ejendommen for den del af tillægsafgiften, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder.

§ 6.

Stk. 1. Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger medfølger, skal vurderingsrådet ved udstykningsvurderingen foretage en særskilt ansættelse af, hvorledes forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom ved dennes sidste ansættelse ved en almindelig vurdering eller årsvurdering fordeler sig på de fremkomne lodder, og tillægsafgiften for den tidligere samlede ejendom samt nedskrivningsbeløbet efter § 2 fordeles da på de fremkomne lodder i samme forhold.

Stk. 2. Hvor sammenlægning af ejendomme finder sted, sammenlægges de enkelte ejendommers afgiftsbeløb og nedskrivningsbeløb efter § 2 af oppebørselsmyndigheden.

§ 7.

Stk. 1. Såfremt en ejendom, på hvilken der hviler tillægsafgift, undtages fra vur-

dering til ejendomsskyld og grundskyld i henhold til bestemmelserne i § 7 b) og c) i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, bortfalder afgiften.

Stk. 2. Undtages en ejendom fra vurdering i medfør af bestemmelsen i § 7 a) i nævnte lov af 7. august 1922 som gesandt-skabsejendom tilhørende vedkommende fremmede stat, skal den på ejendommen hvilende tillægsafgift ikke erlægges, så længe ejendommen er undtaget fra vurdering i henhold til den anførte lovbestemmelse.

§ 8.

Stk. 1. Sålænge en ejendoms bygninger i deres helhed opfylder betingelserne for fritagelse for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i § 8, stk. 1 a—d, i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, skal den på ejendommen hvilende tillægsafgift ikke erlægges.

Stk. 2. Benyttes en ejendoms bygninger delvis til formål, der omfattes af fritagelsesbestemmelserne i § 8, stk. 1 b—d, i den nævnte lov af 7. august 1922, kan finansministeren, såfremt benyttelsen til andet formål er uvæsentlig, og forholdene iøvrigt måtte tale derfor, efter begæring tilstå ejendommen fritagelse for tillægsafgift efter nærværende lov.

Stk. 3. Finansministeren kan tilstå fritagelse for tillægsafgift til staten af ejendomme, der ejes af almenvelgørende stiftelser eller andre institutioner med almennyttigt formål. Fritagelse kan ikke gives, såfremt ejendommen ikke direkte anvendes til institutionens formål, eller såfremt ejendommen i ikke uvæsentlig grad også benyttes til andet formål.

§ 9.

Finansministeren kan i tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, tilstå delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvillende tillægsafgift, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10.

Stk. 1. Tillægsafgiften beregnes i København af direktoratet for Københavns

skattevæsen, i købstæderne udenfor Sønderjylland af kommunalbestyrelsen og iøvrigt af amtstuerne.

Stk. 2. Tillægsafgiften forfalder til betaling halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober. Afgiften hæfter på de pågældende ejendomme i deres helhed og svares af den, der ifølge tinglyst adkomst er ejer af ejendommen.

Stk. 3. Tillægsafgiften opkræves og indrives efter reglerne for skatter til staten på faste ejendomme, ligesom afgiften har samme fortrinsret og panteret som disse skatter.

§ 11.

Alle offentlige myndigheder er pligtige til på begæring at meddele oppebørsels- og vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene til vejledning ved påligning m. v. af tillægsafgiften i henhold til nærværende lov.

§ 12.

Stk. 1. Vurderingsrådenes ansættelser i medfør af foranstående bestemmelser kan påklages og ændres ved revision efter samme regler som ved vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.

Stk. 2. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af tillægsafgiften, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

§ 13.

Stk. 1. Klage over beregningen eller påligningen af afgiften eller klage over den ansættelse, der er lagt til grund for afgiftsberegningen, fritager ikke for betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres beregningen af afgiften ifølge klage eller revision, bliver berigtigelse at foretage senest ved førstkommande opkrævning.

Stk. 3. Hvor ændring af beregningen af afgiften medfører godtgørelse af erlagt afgift, har den afgiftspligtige krav på renter 4 pct. p. a. af det afgiftsbeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkortning i det afgiftsbeløb, der skal erlægges ved førstkommende opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.

§ 14.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegunstigelser gælder også tillægsafgiften efter nærværende lov.

Afsnit II.

Tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme.

§ 15.

Fra og med året 1955 svares en tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme.

§ 16.

Stk. 1. Tillægsgrundskylden svares af det beløb, hvoraf der svares grundskyld til staten af ejendommen i medfør af lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme.

Stk. 2. Tillægsgrundskylden svares med 10 pro mille årlig.

§ 17.

Reglerne i § 9 i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme skal også gælde for tillægsgrundskylden til staten i henhold til nærværende lov.

Afsnit III.

Andre bestemmelser.

§ 18.

Stk. 1. Bestemmelser i lov eller aftale, hvorefter forøgelse af de ejendommen påhvilende skatter og afgifter kan pålægges lejerne gennem en lejeforhøjelse, gælder også for så vidt angår tillægsafgiften og tillægsgrundskylden til staten ifølge nærværende lov. Forhøjelse af lejen kan dog tidligst ske med virkning fra 1. april 1955.

Stk. 2. Er en ejendom delvis fritaget for tillægsafgift i henhold til § 5, kan der ikke ske udligning af den ejendommen påhvilende tillægsafgift gennem en forhøjelse af lejen for lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6, i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som ændret ved lov nr. 00 af 00.

§ 19.

Finansministeren fastsætter de fornødne nærmere regler angående anvendelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde den til lovens gennemførelse nødvendige udgift.

§ 20.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme er et led i bestræbelserne for at opnå en mindskelse af spændingen mellem de forskellige huslejeniveauer og må ses i sammenhæng med det af indenrigs- og boligministeren samtidig hermed i folketinget fremsatte forslag til lov om ændring i lov om leje.

De i nærværende lovforslag indeholdte regler om en tillægsgrundskyld til staten af faste ejendomme er tillige begrundet i det forhold, at den almindelige grundskyld til staten ikke er blevet forhøjet siden 1937 og derfor kun har kunnet stige i samme forhold som vurderingerne, medens de øvrige direkte skatter til staten såvel som forbrugsskatterne er blevet forøget langt stærkere.

Tillægsafgiften foreslås pålagt på grundlag af ejendommens „forskelsværdi“ (vurderingssum til ejendomsskyld ÷ grundværdi) ved ejendommens seneste ansættelse inden lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at der ved beregningen af tillægsafgiften gives et fradrag i forskelsværdien på 20 000 kr. Er ejendommen beliggende i København og på Frederiksberg og i visse omegnskommuner skal fradraget dog udgøre 30 000 kr.

Een- og to-familieshuse, landbrugsejendomme, skovbrug, frugtplantager og gartnerier er foreslået undtaget fra tillægsafgift.

Tillægsafgiften er tænkt afviklet over 50 år, således at nedskrivning af afgiften finder sted med 1/10 hvert femte år, første gang efter 13. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1965.

Provenuet af tillægsafgiften vil kunne anslås til ca. 65 mill. kr. årlig, medens provenuet af tillægsgrundskylden vil kunne anslås til godt 80 mill. kr. årlig. For året 1955 opkræves tillægsafgiften kun med halvdelen.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende.

Til afsnit I.

Til § 1.

Til stk. 1. Afgiftspligten omfatter principielt enhver ejendom, der ved lovens ikrafttræden er

vurderet selvstændigt og som bebygget, forudsat at bygningerne er opført før 1. januar 1949 og ikke er nedrevet før lovens ikrafttræden.

Til stk. 2. I medfør af bestemmelserne i §§ 3 og 4 er een- og to-familieshuse samt ejendomme, der anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, undtaget fra afgiftspligten. Bestemmelserne om fradrag ved beregning af tillægsafgiften medfører en afgiftslempelse for mindre beboelsesejendomme og lignende.

Til stk. 3. Bestemmelsen tager sigte på den regulering af afgiften, der skal finde sted i de tilfælde, hvor der i tiden mellem 1. januar 1949 og ejendommens sidste vurdering inden lovens ikrafttræden er foretaget opførelse af nye bygninger, tilbygninger til eller ombygninger af ældre bygninger på ejendommen.

Til stk. 4. For ejendomme, hvor der er foretaget opførelse af nye bygninger, tilbygninger til eller ombygninger af ældre bygninger i tiden mellem 1. januar 1946 og 31. december 1948, skal der, forinden afgiften beregnes, gives et fradrag på 40 pct. af det beløb, hvormed disse nybygninger m. v. indgår i ejendommens forskelsværdi. Dette fradrag vil medføre, at afgiften af sådanne nybygninger m. v. vil svare til 60 pct. af afgiften for ejendomme opført før 1. januar 1946.

Til stk. 5. Ved denne bestemmelse foreslås afgiftssatsen fastsat til 10 pro mille. Dog skal afgiften for året 1955 kun udredes med halvdelen.

Til § 3.

Efter lovbestemmelsen er een- og to-familieshuse holdt udenfor afgiftspligten. Ejendomme af denne kategori er afgiftsfri, selvom der sker en uvæsentlig benyttelse til andre formål end beboelse.

Til § 4.

Efter bestemmelsen i § 4 er ejendomme, der anvendes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, holdt udenfor afgiftspligten.

Til § 5.

Findes der i en ejendom saneringsmodne lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6 i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som denne bestemmelse er foreslået ændret i det af indenrigs- og boligministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring i lov om leje, fritages ejendommen for så stor en del af tillægsafgiften, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder.

Til § 6.

Sker der udstykning fra en ejendom, således at en del af ejendommens bygninger medfølger ved udstykningen, skal der foretages en fordeling af den på den tidligere samlede ejendom hvilende tillægsafgift. Det foreslås af praktiske grunde, at denne fordeling af afgiften sker på grundlag af en af vurderingsrådet foretagen fordeling af forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom ved dennes sidste ansættelse forud for udstykningsvurderingen.

Til §§ 7 og 8.

Bestemmelserne tager sigte på at fritage visse ejendomme, der på grund af særlig anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked, for tillægsafgift.

Til §§ 10—13.

Bestemmelserne svarer til de hidtil gældende regler for påligning og opkrævning m. v. af ejendomsskatter til staten.

Til § 14.

Bestemmelsen, der svarer til § 18 i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, har til hensigt at reservere den nationalbanken ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 og Københavns frihavnsaktieselskab ved lov nr. 44 af 31. marts 1891 tillagte skattefrihed.

Til afsnit II.

Til §§ 16 og 17.

Tillægsgrundskylden til staten beregnes og opkræves efter de almindelige regler for grundskyld til staten.

Til afsnit III.

Til § 18.

Tillægsafgiften og tillægsgrundskylden kan overvælttes på lejerne gennem en lejeforhøjelse. Lejeforhøjelsen kan dog tidligst ske med virkning fra 1. april 1955 at regne.